

11. רושמים בכרסת רישום כל מקרי הדלקות והטיפולים של כל פרה.
12. מסירים שערות מעטיני הפרות מדי 6 חודשים.
- ★

טיפול מונע בדלקות עטין למניעת הפסדים

תימצת ותירגם ד"ר שאול הקסטר, המועצה האזורית באר טוביה

- בשל חשיבותו של נושא זה גם אצלנו אנו מביאים כאן בצורה מתומצתת מאוד את תוכן המאמר שנכתב על ידי D.A.Morrow and L.E.Newman והופיע ב-Javma מס. 6, כרך 175. ספירת תאים סומטיים היא אמצעי מצויין לגילוי דלקות עטין ועקב כך לגילויים ומניעתם של הפסדים כספיים הנגרמים על ידיהן. כאשר כמות התאים למ"ל (מיליליטר) אחד של חלב גולמי נמוכה מ-300,000 אין בכך הפסד כלכלי ניכר. הנוק הכלכלי עולה במקביל לעליה במספר התאים הסומטיים בחלב. 3,000,000 תאים/מ"ל עלולים לגרום להפסד של כ-80 ל"י פרה ליום.
- ההפסד הכלכלי בו מדובר נגרם על ידי כמה גורמים אשר אותם נמנה כאן:
- ירידה בתנובה;
 - חלב מקולקל;
 - החלפת פרות (שחיטה);
 - הוצאות וטרינריות כולל תרופות;
- הוצאות עבודה הקשורות בטיפול בדלקת. ההפסד הכולל לפרה כזו לשנה מסתכם ב-6,000 לירות!
- דלקת עטין היא מחלה יקרה, אך ניתן לצמצם את ההפסדים ולהגדיל את ההכנסה בעזרת תוכנית בריאות העדר ואיכות החלב (a milk quality health program) אשר אלו הן נקודותיה העיקריות:
1. יצירת תנאים סניטריים לפרות ולצידן;
 2. אחזקה נכונה וטובה של ציוד החליבה;
 3. חליבה נכונה;
 4. טבילת פטמות בחומר חיטוי מומלץ בתום החליבה;
 5. טיפול אנטיביוטי ביושב לכל החולבות;
 6. טיפול אנטיביוטי לכל פרה חולבת שאצלה מתגלה ארוע דלקת עטין, לאחר דיאגנוזה בקטריולוגית;
 7. "monitoring" בעזרת ספירת תאים סומטיים וספירת חיידקים כללית של כל העדר.

הערות והארות לנושא הפטוספירוזיס

ד"ר אורי ספקטור, "החקלאית", פרדס חנה

- מועבר על ידי נושאים כלשהם, להוציא הבקר עצמו. זוהי תמונת מחלה שונה לחלוטין מהמוזכרת במאמרים, והיא האקטואלית היום.
2. בנוסף לתרכיב הספציפי נגד ל. הרדג'ו שבו משתמשים כרגע, מכיוון שזהו החידק הפוגע קלינית ברפתנים, ישנם כיום בארץ סוגי תרכיבים שונים.
3. הנושא בכללותו זכה לדיונים ולברורים מעמיקים – בשרותים הווטרינריים ומחוצה להם – ובעקבותיהם אף הוחלט על חיסון אשר בוצע ברפתות נגועות ובסביבותיהן.
- מנהל השרותים הווטרינריים, ד"ר ארנון שמשוני, העיר את תשומת לבי לשלוש נקודות חשובות שלא הוזכרו במאמרים על המחלה ("משק הבקר והחלב" 164, 165).
1. בשנתיים-שלוש השנים האחרונות מטרידה הן את משק הבקר והחלב והן את הרפתנים לפטוספירוזיס הרדג'ו, כשמרבית המקרים בבקר אינם קליניים והנפגעים העיקריים, ולרוב גם היחידים, הם הרפתנים עצמם. לפי הערכתם של השרותים הווטרינריים טרם הוכח שהחידק